

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 11 juni 2019 met nummer RvVb-S-1819-1078
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0438-SA

Verzoekende partijen	1. de heer Cecile DE BRUYCKER 2. de vzw PARKSTAD III met woonplaatskeuze te 9032 Wondelgem, Lariksstraat 7
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 5 januari 2019 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 6 december 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent van 5 juli 2018 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de aanvrager een omgevingsvergunning verleend voor het bijstellen van een verkaveling op het perceel gelegen te 9032 Wondelgem, Katwilgenstraat, met als kadastrale omschrijving afdeling 30, sectie C, nummer 273A.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 9 april 2019 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat het verzoekschrift op het eerste gezicht geen redenen bevat die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, zodat de vordering tot schorsing klaarblijkelijk onontvankelijk is. De verzoekende partijen hebben een verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.

De verzoekende partijen stellen in hun verantwoordingsnota het volgende:

“ ...

De vzw Parkstad is van mening dat een schorsing aanvragen evident is in een zaak waar het gaat om het oprichten van een bouwwerk waarover een geschil bestaat. Deze schorsing dient ter bescherming van alle partijen omdat het de afhandeling van het dossier vereenvoudigt, maar ze geldt vooral voor degene die de bouw wil uitvoeren. Die moet immers vooraf uitsluitel krijgen over het al dan niet door uw instantie aanvaarden van de beslissing van de Deputatie in verband met de vooropgestelde bouwplannen.

Als vanwege de gerechtelijke instantie die het dossier in behandeling heeft een signaal wordt gegeven als zou de bouw effectief aangevat kunnen worden, dan kunnen er voorbarig verkeerde beslissingen genomen worden die kosten- en moeiteverlies zouden genereren.

Dit zou in strijd zijn met de logica en een vrijblijvende benadering hinderen. Wettteksten die zoiets mogelijk maken, houden een lacune in. De burgers worden hiermee in vele opzichten geconfronteerd – ook in veel ernstiger zaken waarbij onze levens bedreigd worden – en kunnen dit alleen maar vaststellen en aankaarten.

We blijven derhalve onze aanvraag tot schorsing in deze aanhouden.

...”

2.

Artikel 56, §1, 2° Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift in het geval van een vordering tot schorsing een uiteenzetting moet bevatten van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

Op basis van artikel 59/1, §2, tweede lid Procedurebesluit hebben de verzoekende partijen de mogelijkheid gekregen om een verantwoordingsnota in te dienen. In die nota moeten de verzoekende partijen aantonen dat het verzoekschrift wel degelijk een omschrijving bevat van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is. Daarbij moeten ze concreet aangeven waar en op welke wijze ze die omschrijving in hun verzoekschrift hebben gegeven.

In de verantwoordingsnota zetten de verzoekende partijen enkel uiteen dat een schorsing ‘evident’ is wanneer er een geschil bestaat over het oprichten van een bouwwerk, en dat het niet schorsen van de bestreden beslissing ‘*in tegenstrijd zou (zijn) met de logica*’. Daarmee gaan ze voorbij aan de duidelijke bewoordingen van artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet dat bepaalt dat de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing slechts kan bevelen wanneer er een hoogdringendheid wordt aangetoond.

Zoals in de beschikking van 9 april 2019 werd vastgesteld bevat het verzoekschrift geen enkele omschrijving van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, zoals vereist volgens artikel 56, §1, 2° Procedurebesluit. De verantwoordingsnota van de verzoekende partijen verhelpt dat gebrek niet. In de verantwoordingsnota beperken de verzoekende partijen zich enkel tot een algemene uiteenzetting waarom de bestreden beslissing geschorst moet worden. Ze tonen echter niet aan waar en op welke wijze het verzoekschrift een dergelijke uiteenzetting bevat.

Gelet op artikel 59/1, §3 Procedurebesluit.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De zaak wordt zonder verdere rechtspleging in beraad genomen.
2. De vordering tot schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is klaarblijkelijk onontvankelijk.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 11 juni 2019 door:

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Stephanie SAMYN

Filip VAN ACKER